

مطالعه ارتباط زوجین دارای مشکلات رفتاری با نحوه تربیت فرزندان توسط والدین

نرگس ایمانی

کارشناسی ارشد مددکاری اجتماعی، دانشگاه آزاد، مشهد، ایران

چکیده

این مقاله به بررسی ارتباط بین مشکلات رفتاری زوجین و نحوه تربیت فرزندان توسط آنها می‌پردازد. این تحقیق با هدف بررسی نقش مشکلات رفتاری زوجین در تعیین نحوه تربیت فرزندان انجام شده است. کودکان یکی از گروه‌های سنی آسیب‌پذیر و در معرض انواع اختلالات روان‌شناختی هست. باید توجه داشت که بسیاری از مشکلات رفتاری که در کودکان به چشم می‌خورد ریشه در مشکلات دوران کودکی و خانواده دارد. مشکلات رفتاری از شایع‌ترین معضلات در سنین کودکی است که خانواده‌ها با آن مواجه‌اند. روش پژوهش از نوع همبستگی و جامعه آماری از کلیه والدین فرزندان ۱۰ تا ۱۵ ساله دارای مشکلات رفتاری که در شهر مشهد و در سال ۱۴۰۲ مشغول به تحصیل می‌باشند. نتایج نشان داد که والدین دارای مشکلات رفتاری به‌طور کلی تمایل دارند که سبک تربیت خود را به سمت سخت‌گیرانه یا بسیار لبرال تغییر دهند. علاوه بر این، مشکلات رفتاری زوجین ممکن است منجر به عدم پاسخگویی مناسب در برابر نیازهای اساسی فرزندان شود. از این‌رو، شناخت و درمان مشکلات رفتاری زوجین می‌تواند به بهبود نحوه تربیت فرزندان و افزایش سلامت روابط خانوادگی کمک کند. همچنین نتایج نشان می‌دهد. وجود رابطه بین شیوه‌های فرزند پروری و رضامندی زوجین و سبک دلبستگی والدین فرزندان با مشکلات رفتاری می‌تواند نشان‌دهنده استفاده از شیوه‌های مناسب فرزند پروری و تشخیص سبک دلبستگی در جهت رضامندی بیشتر و فرزند پروری مناسب در آنها باشد.

واژه‌های کلیدی: زوجین دارای مشکل، فرزند پروری، تربیت فرزندان، مشکلات رفتاری.

مقدمه

روابط زناشویی و تربیت فرزندان دو عنصر اساسی در زندگی خانواده هستند که بر توسعه و رشد سالم فرزندان تأثیرگذار هستند. مطالعات نشان داده‌اند که والدین دارای مشکلات رفتاری ممکن است نقش مهمی در شکل‌گیری رفتار و شخصیت فرزندان خود داشته باشند. این ارتباط می‌تواند به صورت مستقیم از طریق الگوبرداری از رفتار والدین یا غیرمستقیم از طریق تأثیرات روحی و روانی بر فضای خانوادگی به وجود بیاید [3].

با توجه به اهمیت این مسئله، در این مقاله قصد داریم به بررسی ارتباط بین مشکلات رفتاری زوجین با نحوه تربیت فرزندان توسط آن‌ها پرداخته و عوامل مؤثر در این رابطه را برجسته کنیم. با تحلیل داده‌های جامعه‌شناختی و پژوهش‌های پیرامون این حوزه، سعی خواهیم کرد تأثیرات مثبت چگونگی یک رابطه سالم بین زن و شیوه مناسب بروی کودکان خود، کیفیت یک خانواده سالم است [1].

رضایت مندی زوجین یکی دیگر از عوامل مهم محیط زندگی کودک است که در خانواده موجب شکل‌گیری جو مناسب یا نا مناسب برای تمام اعضا می‌شود. رضایت زوجین را به عنوان یک ارزیابی کلی از وضعیت زناشویی توسط فرد و بازتابی از شادمانی و کارکرد زناشویی، تعریف کرده‌اند. [7]

در جامعه امروزی، درک پویایی پیچیده بین زوجین، مسائل رفتاری آن‌ها و پیامدهای آن برای تربیت فرزندان اهمیت فزاینده‌ای پیدا کرده است. روابط بین والدین تأثیر زیادی بر رشد عاطفی، ذهنی و روانی فرزندان دارد. هنگامی که زوجین با مشکلات رفتاری مانند مسائل ارتباطی، درگیری‌ها یا الگوهای ناسالم مواجه می‌شوند، می‌تواند به طور قابل توجهی بر رفاه فرزندان آن‌ها تأثیر بگذارد [2].

این مقاله به رابطه پیچیده بین زوج‌های دارای مشکلات رفتاری و چالش‌هایی که در تربیت فرزندان با آن‌ها مواجه هستند می‌پردازد. ما تأثیرات بالقوه رفتار والدین را بر کودکان، راهبردهایی برای کاهش تأثیر این مسائل بر تربیت کودک، و اهمیت جستجوی کمک و حمایت برای ایجاد یک محیط خانواده سالم بررسی خواهیم کرد.

با روشن کردن این جنبه حیاتی از پویایی خانواده، هدف ما ارائه بینش و راهنمایی برای زوج‌هایی است که چالش‌های رفتاری را دنبال می‌کنند و در عین حال تلاش می‌کنیم تا محیطی پرورشی و حمایت‌کننده برای فرزندان خود ایجاد کنیم. درک ارتباط بین رفتار والدین و رشد کودک برای تقویت روابط مثبت و اطمینان از رفاه نسل‌های آینده بسیار مهم است.

بیان مسئله

مشکلات رفتاری در زندگی زناشویی می‌تواند تأثیرات جدی بر روابط خانوادگی داشته باشد، به ویژه بر نحوه تربیت و پرورش فرزندان. این مقاله به بررسی ارتباط بین مشکلات رفتاری در زناشویی و نحوه تربیت فرزندان توسط والدین می‌پردازد. این ارتباط ممکن است به دلایل مختلف، از جمله نقص در ارتباطات زناشویی، فشارهای روانی یا اجتماعی، چالش‌های مالی یا سایر عوامل ناخوشایند ناشی از رابطه زناشویی باشد. شناسایی و درمان مسائل رفتاری در زندگی زناشویی می‌تواند به بهبود رابطه خانودگی و تحول تغذیه فروزنده کمک کند [2].

پژوهش‌هایی که به بررسی ارتباط زوجین دارای مشکلات رفتاری و تربیت فرزندان اختصاص دارند، اهمیت بسیار زیادی دارند. این نوع پژوهش‌ها می‌توانند به عنوان راهکارهایی برای پیشگیری و حل مشکلات خانوادگی مؤثر باشند و تأثیر گذاری بزرگی بر سلامت روانی و اجتماعی افراد داشته باشند.

ضرورت پژوهش

افزایش آگاهی: این پژوهش‌ها می‌توانند با ارائه راهکارها و راهنمایی‌های مفید، آگاهی زوجین و والدین را افزایش دهند. **پیشگیری از مشکلات:** شناخت علل مشکلات و رفع آن‌ها می‌تواند در پیشگیری از افزایش این مشکلات و ارتقای روابط خانوادگی مؤثر باشد.

ارتقای سلامت روانی و اجتماعی: ارتباط‌های سالم زناشویی می‌تواند به بهبود روابط خانوادگی کمک کرده و در نتیجه، به ارتقای سلامت روانی و اجتماعی افراد منجر شود.

مبانی پژوهش

مقاله حاضر به بررسی ارتباط بین مشکلات رفتاری زوجین و نحوه تربیت فرزندان توسط آن‌ها می‌پردازد. این مقاله با فرض اینکه رفتارهای زوجین تأثیر گذار بر رفتار و تعاملات خانوادگی است، به بررسی این موضوع پرداخته و نتایج حاصل از تحقیقات علمی در این زمینه را مورد بحث و تحلیل قرار داده است.

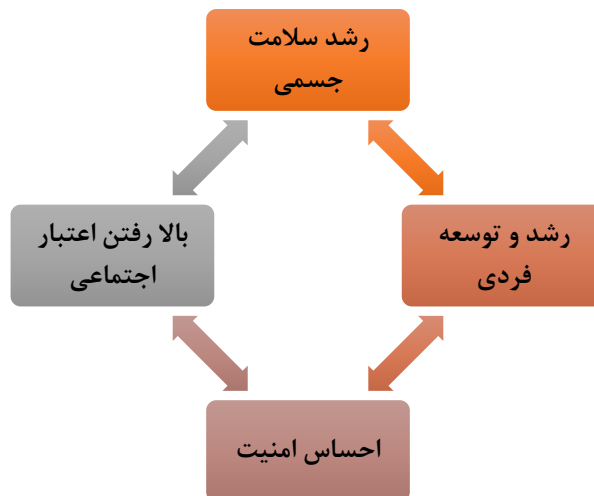
در این مقاله، ابتدا به تعریف مشکلات رفتاری زوجین و نحوه تأثیر آن‌ها بر خانواده پرداخته شده است. سپس به بررسی نقش والدین در تعامل با فرزندان و نحوه تأثیر گذاری آن‌ها بر رفتار و شخصیت فرزندان پرداخته شده است. در ادامه، به بحث در مورد رابطه بین مشکلات رفتاری زوجین و نحوه تأثیر گذاری آن‌ها بر تغذیه، پشتیبانی عاطفی و حمایت از فعالیت‌های فرزندان پرداخته شده است.

با توجه به نتایج حاصل از تحقیقات علمی، مشخص شده است که زوجین دارای مشکلات رفتاری ممکن است ناتوان در اعطای حمایت و پشتیبانی مناسب به فرزندان خود باشند که منجر به اختلالات رفتاری در فرزندان شود. لذا، ضرورت دید هست که ه ال دین بایستی با صورتی مناسبی که ه قابل جبران ک یاف ی یکدیگ ره با کودکان خود دیده شود.

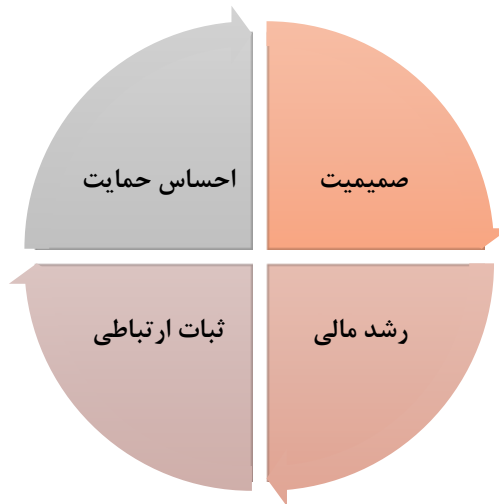
رضایت مندی زوجین

رضایت زناشویی (marital satisfaction) در اصل بخشی از رضایت از زندگی (life satisfaction) است. کسی که در ارتباط با همسر خود دارای رضایت مطلوبی باشد می‌تواند به رضایت از زندگی برسد و اگر این بخش از زندگی انسان که ترکیبی از ارتباط عاطفی، کلامی، جنسی و ... هست مورد رضایت نباشد، رضایت از زندگی هم آسیب خواهد دید. [6]

رضایت زناشویی را می‌توان قضاوتی دانست که افراد متاهل از کیفیت رابطه‌شان دارند. آنچه رضایت زناشویی بر پایه آن استوار شده رابطه و درک ذهنی است که افراد از رابطه خود دارند. بعضی افراد در رابطه زناشویی راضی‌ترند و بعضی دیگر در هر شرایطی چیزی برای نارضایتی دارند؛ (اما به‌طور کلی می‌توان با به‌کارگیری چند فاکتور کیفیت رابطه و به دنبال آن رضایت زناشویی را بالا برد). از این رو محور اصلی این مقاله، پرداختن به فاکتورهایی است که برای داشتن رضایت زناشویی بالا از اهمیت زیادی برخوردارند. [8]

نمودار شماره ۱: فواید و اهمیت رضایت زوجین، [5]

نمودار شماره ۲: نشانه‌های وجود رضایت زناشویی در زوج‌ها، [6]

ابعاد رضایت زناشویی

ارتباط جنسی: یکی از ابعاد رضایت زوجین کیفیت و کمیت ارتباط جنسی است. ۷۰ درصد زوج‌هایی با رضایت زناشویی بالا اظهار دارند در بیشتر مواقع درباره مسائل جنسی با همسر خود توافق دارند [7].
حل تعارضات: روشی که زوجین برای حل کردن اختلافاتی که بر سر منافع ناهمسو و اهداف متضاد دارند، از بخش‌های مهم رضایت یا نارضایتی زوج‌ها است [7].

رضایت از ارتباط با خانواده‌های اصلی: میزان رضایتی که زوج‌ها از کیفیت و نوع رابطه با خانواده خود و خانواده همسر دارند نیز از عوامل تعیین‌کننده رضایت زناشویی است [8].

ارزش‌های مذهبی: میزان همخوانی که زوج‌ها در اعتقاد به ارزش‌های مذهبی دارند، از تعیین‌کننده‌های رضایت زناشویی است.

دل‌بستگی امن: به میزان دل‌بستگی امن، افراد احساس امنیت می‌کنند و می‌توانند به محیط اطراف خود پاسخ‌های سازگارانه‌تری دهند؛ به همین دلیل یکی از ابعاد رضایت زناشویی میزان دل‌بستگی امن است [8].

پیوند عاطفی و داشتن شفقت به یکدیگر: درجه پختگی عاطفی زوج‌ها به همراه روحیه دلسوز و منعطف، میزان رضایت زناشویی را تعیین می‌کند. [7]

تحقیقات نشان داده‌اند که عوامل متعددی از جمله شیوه‌های ارتباطی مؤثر در حل تعارضات زناشویی، احترام متقابل، روابط قبل از ازدواج، همخوانی باورهای زوج، سن ازدواج، فاصله سنی زوجین، همسان‌همسری قومی و مذهبی، مدت زمان زندگی مشترک، تعداد فرزندان خانواده و ترکیبی از عوامل فوق در رضایت مندی زناشویی مؤثر است [9]. به عنوان مثال، سن ازدواج یکی از ابعاد مهمی است که پایین یا بالاتر بودن آن (زودرس یا دیررس بودن ازدواج) و تجارب همراه با آن در زندگی می‌تواند به نحو متفاوتی رضایت زناشویی را تحت تأثیر قرار دهد. مدت زمان ازدواج و گذشت سن، از عوامل دیگری است که احتمالاً در افزایش یا کاهش این رضایت نقش دارد. [6].

از الگوهای دیگری که می‌تواند رضایت زناشویی را تحت تأثیر قرار دهد، همسانی یا ناهمسانی زبانی و مذهبی زوجین است. نحوه انتخاب همسر به شکل انتخاب شخصی یا به واسطه اجبار والدین و اعضای فامیل نیز می‌تواند به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر رضایت زناشویی اثرگذار باشد [5].

افراد مایلند همسری برگزینند که بیشتر همسانشان باشد تا ناهمسانشان. چنانچه این قاعده به دلایلی رعایت نشود، احتمالاً زوجین به ناسازگاری و در نهایت جدایی می‌شوند. انسان، دانسته یا ندانسته در پی گزینش همسری است که صفاتی همگون

با او داشته باشد. هر قدر همگونی میان دو همسر از نظر مذهب و نژاد کمتر باشد، اختلاف و کشمکش ایشان بیشتر است. به‌طور کلی، هر قدر درجه همگونی همسران بیشتر باشد، زناشویی آنان استوارتر و پایدارتر است. [10]

شیوه های فرزند پروری

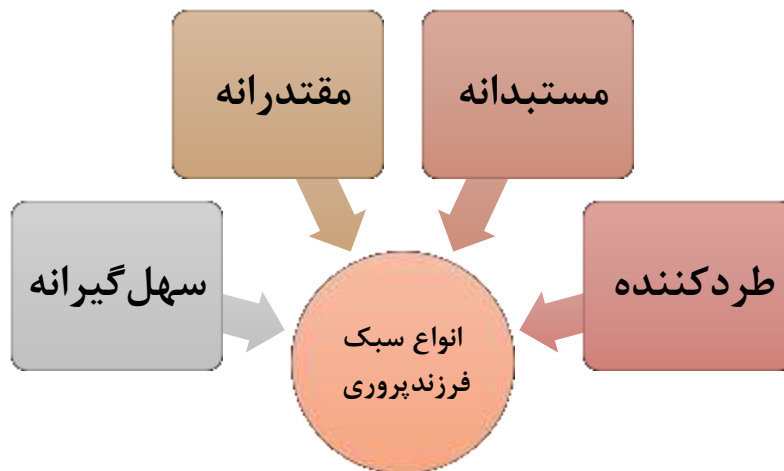
تعریف مفهومی

سبک فرزندپروری: منظومه ای از نگرش در مورد فرزند، نحوه برقراری ارتباط با فرزند، روش نگهداری فرزند و جو عاطفی حاکم بر فضای رفتاری والدین می باشد [10]

تعریف عملیاتی

سبک فرزندپروری: در این پژوهش برای تعیین نوع سبک فرزندپروری از پرسشنامه-یشیوه های فرزندپروری دیانا با و مریند استفاده گردیده است.

مقیاس سبک فرزندپروری دارای سه مؤلفه می باشد که عبارتند از: سبک قاطعانه، سبک مستبدانه و سبک سهل گیرانه. تعیین نوع فرزندپروری او در هر کدام از انواع بستگی به نمره ای دارد که هر آزمودنی از پرسش نامه کسب می کند [7]. در علم روانشناسی، «سبک فرزندپروری» یا «سبک والدگری» به روش‌ها و راهکارهای متداولی گفته می‌شود که پدر و مادر، آن‌ها را در تربیت و پرورش فرزندانشان به کار می‌برند. سبک فرزندپروری نشان می‌دهد که والدین به نیازهای فرزندانشان چگونه پاسخ می‌دهند و همین‌طور خواسته‌هایشان از آن‌ها را چطور مطرح می‌کنند [6].

نمودار شماره ۳: انواع سبک فرزندپروری از دیدگاه متخصصان روانشناسی کودک، [8]

نمونه کامل تری از حداقل مهارت‌های والدین برای فرزند پروری را می‌توان به شرح زیر دانست: [12]

مهارت‌های رابطه والدین و فرزند: مدت زمان با کیفیت، ارتباطات مثبت و نمایش لذت بخش از محبت.

تشویق رفتار مطلوب: ستایش و تشویق، توجه غیر کلامی، تسهیل فعالیت‌های جذاب.

مهارت‌ها و رفتارهای تدریس: مثال و الگو خوب بودن، استفاده از فرصت‌ها برای آموزش‌ها زندگی، تقویت تعامل اجتماعی با رفتار شخصی، استفاده از فرصت بازی‌ها.

مدیریت رفتار نادرست: تعیین قوانین محرمانه (تعیین محدودیت)، بحث و گفتگو جهت دار، ارائه دستورالعمل‌های روشن و آرام، برقراری ارتباط و اجرای پیامدهای مناسب برای رفتار مشکل، استفاده از وسایل محدود کننده مانند زمان رفت‌وآمد، بازی و ... به شکل مقتدرانه،

پیش‌بینی و برنامه‌ریزی: برنامه‌ریزی و آماده‌سازی پیشرفته برای آماده‌سازی کودک در برابر چالش‌ها، یافتن فعالیت‌های رشد متناسب با سن کودک، آماده‌سازی توسعه و توانمند سازی مدیریت اقتصادی در کودک به تناسب سن و سال.

مهارت‌های خودتنظیمی: نظارت بر رفتارها (خود و فرزندان)، تعیین اهداف مناسب از نظر توسعه، ارزیابی نقاط قوت و ضعف و تعیین وظایف عملی برای بهبود مهارت‌ها، نظارت و جلوگیری از درونی و بیرونی کردن رفتارها، تعیین اهداف شخصی برای تغییر مثبت [11]

خلق و خو و مهارت‌های مقابله‌ای: اصلاح کردن و دل‌سرد کردن افکار غیرمجاز (انحراف، جهت‌گیری هدف و ذهن آگاهی)، مدیریت استرس و تنش (برای خود و خانه)، تدوین اظهارات مقابله شخصی و برنامه‌هایی برای موقعیت‌های پرخطر، ایجاد احترام متقابل و توجه بین اعضای خانواده، مشارکت مثبت: مشارکت در پشتیبانی و فعالیت‌های مشترک / مناسبی برای تقویت روابط بین فردی.

مهارت‌های پشتیبانی از شریک: بهبود ارتباطات شخصی، آموزش بده بستان اجتماعی سازنده، جلوگیری از شیوه‌های منفی تعامل خانواده، روش‌های سازگاری با محیط، جامعه و مشارکت و رهبری و حل مسائل و مشکلات و ارتقاء شادی و صمیمیت.

پیشینه پژوهش

صابونچی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی به بررسی تعیین رابطه رضایت زناشویی بر اساس سبک‌های دلبستگی و طرحواره‌های ناسازگار اولیه با میانجی‌گری هیجان خواهی پرداختند. جامعه آماری کلیه زنان متأهل مراجعه کننده به خانه‌های سلامت شمال تهران در سال ۱۳۹۷ بالغ بر ۱۸۵۴ نفر بود. نتایج نشان داده است که برای انسجام و خلق رابطه زناشویی مطلوب میتوان با شناخت هیجانهای هر یک از زوجها طرحواره‌های ناسازگار اولیه نوع سبک دلبستگی و تقابل عناصر درون روانی آن‌ها روابط زوجها را بهبود بخشید.

فهیم راد و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی به بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی رضایت شغلی و تعهد سازمانی در کارکنان اداره بهزیستی شهریار پرداختند. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه کارکنان شاغل در اداره بهزیستی شهرستان شهریار بود نتایج نشان می‌دهد که رابطه بین سبک دلبستگی ایمن با رضایت شغلی و تعهد سازمانی مثبت معنادار بین سبک دلبستگی اجتنابی با رضایت شغلی و تعهد سازمانی منفی معنادار بود رابطه بین سبک دلبستگی اضطرابی با رضایت شغلی معنادار نبود اما رابطه آن با تعهد سازمانی معنادار بود نتایج تحلیل رگرسیون به روش هم زمان نشان داده است که سبک دلبستگی ایمن و سبک دلبستگی اجتنابی پیش بین معنادار رضایت شغلی و تعهد سازمانی بودند.

یافته‌های تحقیق

ارتبط زوجین دارای مشکلات رفتاری با نحوه تربیت فرزندان توسط والدین ممکن است به عوامل مختلفی برگردد. این مشکلات می‌تواند از عدم توافق درباره روش‌های تربیتی، نقص در ارتباط و ارتباطات بین زوجین، فشارهای خارجی مانند استرس کاری یا مالی، به وجود آمدن تغییرات در زندگی خانوادگی و ... باشند. زمانی که زوجین دچار مشکلات رفتاری هستند، احتمالاً تأثیر منفی آن بر رفتار و روابط فرزندان خواهد گذاشت. به عنوان مثال، اگر یک زن و شوهر همبستگی خود را از دست داده‌اند و در حال جنگیدن هستند، فضای خانواده پر از تنش خواهد بود که ممکن است باعث ناامید شدن فرزندان شود.

برای حل این مشکلات، زوجین باید به صحبت کردن با یک مشاور خانواده یا رفع اختلافات خود با چالش‌برانگیزی و صبر پذیری بپردازند. همچنین، بهبود ارتباطات و حل تعارض‌های بین زوجین نقش مهمی در بهبود نحوه تربیت فرزندی دارای.

مشکلات رفتاری زوجین می‌تواند تأثیر بسیار زیادی بر روابط خانوادگی و تربیت فرزندان داشته باشد. برخی از عوامل ممکن که باعث این مشکلات شده باشند عبارتند از [11]:

۱. نداشتن توافق و هماهنگی در مورد روش‌های تربیت فرزندان: زوجین باید در مورد نحوه تربیت فرزندان خود توافق داشته باشند و به یک‌پذیرفته شده برسند. اگر این توافق وجود نداشته باشد، ممکن است به اختلافات و مشکلات رفتاری منجر شود.

۲. فقدان اعتماد به هم: اعتماد به هم در یک رابطه زناشویی بسیار حائز اهمیت است. اگر زوجین به یک‌دیگر اعتماد نکنند، ممکن است در تصمیم‌گیری‌های مربوط به تربیت فرزندان هم عقیده نباشند.

۳. فضای خانوادگی مناسب: فضای خانوادگی پذیرای هسته خانواده بسیار حائز اهمیت است. آغاز کار کودک پذیری، سپس کودک پذیری، سپس جبران جبران کودک پذیری و سپس جبران جبران کودک پذیرگی و

...

جدول شماره ۱: ضرایب رگرسیون شیوه‌های فرزند پروری والدین

متغیر	استاندارد نشده	انحراف استاندارد	β	معناداری	<i>Tolerance</i>	<i>VIF</i>
فرزند پروری دموکراتیک	۰/۴۰۹	۰/۲۱۰	۰/۴۴۴	۰/۳۶۹	۰/۳۲۵	۲/۹۵۸
همکاری با همسر	۰/۴۷۸	۰/۲۸۷	۰/۳۵۸	۰/۰۳۵	۰/۶۸۵	۱/۳۵۴
نقش فامیل در فرزند پروری	۰/۲۵۸	۰/۳۵۸	-۰/۱۲۵	۰/۱۹۵	۰/۵۸۹	۱/۶۵۸
فرزند پروری خود خواهانه	۰/۵۲۴	۰/۲۴۷	۰/۴۵۸	۰/۰۰۵	۰/۷۹۵	۱/۲۵۴
وابستگی به والدین	۰/۳۶۹	۰/۲۵۸	-۰/۲۴۷	۰/۰۵۸	۰/۴۱۰	۲/۵۸۵

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به مطالعه ارتباط زوجین دارای مشکلات رفتاری با نحوه تربیت فرزندان توسط والدین، نتایج نشان داد که والدینی که مشکلات رفتاری دارند، احتمالاً تمایل دارند که روش‌های تربیتی سخت‌گیرانه‌تر و نامناسب‌تری را برای فرزندان خود انتخاب کنند. این ممکن است منجر به افزایش مشکلات رفتاری در فرزندان شود و باعث بروز دوره‌های سخت در خانواده شود؛ بنابراین، این مطالعه نشان می‌دهد که لازم است زوجین با مشکلات رفتاری به بهبود روابط خود بپردازند و به یاد بگیرند چگونه به عنوان والدین مناسب عمل کنند. همچنین، آموزش‌های تربیتی و پشتیبانی‌های مناسب برای آن‌ها می‌تواند به بهبود رفتار آن‌ها و همچنین به حفظ سلامت روابط خانوادگی کمک کند.

فرزند پروری صحیح مجموعه تدابیری است که تعادل روانی یعنی صفاتی مانند صداقت، همدلی اعتماد به نفس مهربان بودن اهل همکاری بودن خویشتن داری و شاد بودن را در فرزندان پرورش می‌دهد اصولی است که کمک میکند کودکان در مدرسه موفق شوند رشد هوش و عقل و انگیزه برای یادگیری و آرزوی کامیابی را در آنان در جامعه افزایش می‌دهد همچنین آنان را از رفتارهای ضد اجتماعی باز میدارد این اصول کودکان را از اضطراب غم و اندوه و اختلالات روانی محافظت میکند. لذا در صورتی که این سبک‌ها با فرزندان که مشکلات رفتاری بیشتری دارند سازگاری نداشته باشد ممکن است موجب مشکلاتی در رضایت مندی زناشویی این خانواده‌ها نیز شود به عنوان مثال والدین مقتدر و سبک دموکراتیک با رضایت مندی زوجین رابطه معنادار و مثبت دارد به این معنی که این دو سبک بیشتر موجب رضایت مندی زوجی در والدین دارای فرزند با مشکلات رفتاری می‌شود که علت آن رفتارهای خودخواهانه و یا دموکراتیک در مواقع بحرانی یا ضروری با این کودکان است.

منابع

۱. پارویی مهدی بسطامی کتولی مالک کربلایی، اسمعیل انسیه کاظمی رضایی سید علی و کاظمی رضایی سید ولی (۱۳۹۷) پیش بینی رضایت زناشویی پرستاران بر اساس سبک های دلبستگی مکانیزم های دفاعی و کیفیت زندگی روان پرستاری (۶)، ۳۲۲۴، ۲
۲. حسینی، آیه السادات وصادقی، جمال (۱۳۹۷) رابطه بین سبکهای دلبستگی با شادکامی در زوجین منطقه چهار تهران اولین همایش ملی یافته‌های نوین روانشناسی کاربردی
۳. حضرتی لیلان اکرم امامی پور حسن رضاجو شهناز و اکبرزاده داود (۱۳۹۳) رابطه سبک های دلبستگی با رضایت جنسی در زوجین اولین کنگره ملی روانشناسی خانواده گامی در ترسیم الگوی مطلوب خانواده
۴. خجسته مهر رضا امان الهی عباس زهره ای اسماعیل، رجبی، غلامرضا (۱۳۹۳) سبک های دلبستگی اسناد علی و اسناد مسئولیت به عنوان پیش بینهای خشونت علیه زنان مجله روانشناسی خانواده
۵. دادستان پریخ (۱۳۹۹) روانشناسی مرضی تحولی از کودکی تا بزرگسالی ناشر: تهران انتشارات سمت چاپ ۱۵
۶. ذکایی فر آرزو و موسی زاده توکل (۱۳۹۹) نقش سبکهای فرزند پروری والدین در پیش بینی رشد اجتماعی کودکان پیش دبستان ۵ و ۶ ساله پژوهشهای روانشناسی اجتماعی ۱۰(۳۷) ۸۷-۱۰۰
۷. رستگاریا راضیه السادات (۱۳۹۹) ارتباط رضایتمندی زناشویی با سبکهای دلبستگی و سبک های مقابله با استرس در زوجین ناباور ششمین همایش بین المللی مطالعات دینی و علوم انسانی در جهان اسلام تهران
۸. زندن وندر و ویلفرید جیمز (۲۰۰۱) روانشناسی رشد ترجمه حمزه گنجی (۱۳۹۳) ناشر: تهران موسسه انتشارات بعثت
۹. طاهری، محمد. ۱۳۹۱. رابطه‌ی سبک دلبستگی و امید به زندگی درمادران دارای فرزند پسرک‌توان ذهن‌ی آموزش پذیر. مجله اصول بهداشت روانی، ۱۴(۳۵-۵۳-۲۴).
۱۰. طلایی‌زاده، فخری و بختیارپور، سعید. ۱۳۹۵. رابطه‌ی رضایت زناشویی و رضایت جنسی با سلامت روان زوجین
۱۱. کلینکه، کریس. ۱۹۹۸. مهارت‌های زندگی ترجمه شهرام محمدخانی ۱۳۹۷ تهران: اسپند هنر.
۱۲. گل‌من، دال. ۲۰۱۲، هوش هیجانی. ترجمه پارسا، نسرين ۱۳۸۲، تهران: رشد.

Studying the relationship between couples with behavioral problems and how parents raise their children

Narges Imani

Master of Social Work, Azad University, Mashhad, Iran

Abstract

This article examines the relationship between behavioral problems of couples and how they raise their children. This research was conducted with the aim of investigating the role of behavioral problems of couples in determining how to raise children. Children are one of the vulnerable age groups and are exposed to various psychological disorders. It should be noted that many of the behavioral problems seen in children are rooted in childhood and family problems. Behavioral problems are one of the most common childhood problems that families face. Correlation and socio-statistical research method of all parents of children aged 10 to 15 with behavioral problems who are studying in Mashhad city in 1402. The results showed that parents with behavioral problems generally tend to change their parenting style to strict or very liberal. In addition, the couple's behavioral problems may lead to a lack of appropriate response to the children's basic needs. Therefore, recognizing and treating behavioral problems of couples can help improve the way children are raised and increase the health of family relationships. The results also show that there is a relationship between the parenting methods and the satisfaction of the couple and the attachment style of the parents of children with behavioral problems can indicate the use of appropriate parenting methods and the identification of the attachment style in order to increase the child's satisfaction. They should have proper upbringing. The

Keywords: Couples with problems, raising children, and raising children, and behavioral problems.
